

1,600 Kr. for de paagjældende Personer, og her foreslaa vi det Samme. Under Nr. 29 har jeg stillet et lille Endringsforslag, som gaar ud paa at udstyde Reglen angaaende Pensjonsvæsenet. Jeg forbeholder mig senere at motivere det.

Indenrigsministeren (Ingwerslev): Da dette Lovforslag var til Iste Behandling her i Efteraaret, udtalte det ærede Medlem, der var Formand for Lønningsudvalget i Fjor, og som ogsaa er Formand for det i Mar, at nu forekom det ham, at der maatte være nogen Udfigt til at gennemføre Lovforslaget, da Ministeren havde vist Udvalget ikke ringe Smødefommen. Lovforslaget kom ganske vist ikke til Afstemning i Fjor, men Ministeriet havde ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, saavidt det efter dets Mening og Anskuelser var muligt, taget Hensyn til de Endringsforslag, som Udvalget havde stillet, og det ærede Medlem indrømmede, at der ogsaa var kommen ud deraf en ikke uvæsentlig Smødefommen. Jeg vilde meget ønske, at jeg nu kunde have sagt, at Udvalget var kommet Ministeriet blot en lille bitte Smule imøde siden i Fjor, thi saa vilde der have været bedre Udfigter for Lovforslaget. Men jeg kan desværre ikke sige det. Udvalget har totalt fastholdt sit Standpunkt fra i Fjor. Et Punkt, som ikke var fremme i Lovforslaget i Fjor, er nu kommet op, men det skal jeg omtale senere. Jeg skal da tillade mig at sige, at Lovforslagets Stilling altsaa ikke er bleven bedre ved, at jeg alene har vist Smødefommen, medens Udvalget slet ingen har vist.

Hvad nu Lovforslaget i det Hele angaar og de Krav, der maa stilles til det, nævnte den ærede Ordfører en hel Del Ting, idet han erkjendte, at der var god Anledning til at komme med et saadant Lovforslag paa Grund af den store postale Udvikling. Jeg skal nu ikke supplere disse fremdragne Forhold, men kun nævne et Moment til, som i den Henseende har Betydning, og det er, da den sidste Lønningslov udkom i 1870, var der 105 Posthuse udenfor Kjøbenhavn, og af disse var der 82 paa Lovforslaget, men nu er der 212 Posthuse udenfor Kjøbenhavn, og af dem er der opstaaet 130 paa Lovforslaget. 110 ere altsaa komne til siden den sidste Postlønningslov. Det følger af sig selv, at naar det er et Faktum, at den Udvikling, som det ærede Medlem erkjendte, er til Stede, kan man, naar man overhovedet vil give en Organisation af Lønningsfatterne, ikke undgaa at tage en hel Del af Posthusene op, og man kan ikke undgaa at tage Hensyn til den Udvikling, der er fore-

gaaet i Forretningerne, og derved komme til en noget forbedret Stilling for Posthusene paa Grund af deres stadig tiltagende Antal og den bestandig stigende Mængde af Expectationer. Det vil man komme til, hvilken Beregningsmaade man end vil anlægge, og Følgen vil blive, at man ikke gaar saa langt ned med Brevantallet som sidst. Den ærede Ordfører vilde have flere Momenter tagne i Betragtning, og det skal jeg ikke have Noget imod, men jeg maa sige, at ikke alle Momenter kunne komme ligelig i Betragtning, thi saa kommer man til at gjøre Uret imod Nogle. — Jeg maa fremdeles bemærke, at jeg har Udstilliat at indende imod den ærede Ordførers Klassifikation og Nedsættelse af Posthusene. Selv om den ærede Ordfører kan regne ud, at paa Grund af forskellige Momenter skal et Posthus nedsættes i en anden Klasse, kan Administrationen have Erfaringer med Hensyn til Posthusene i det Hele, som kunne bevirke, at man ikke kan anerkjende Beregningens Rigtighed, men maa holde paa, at det maa have sit Forblibende med den Plads, som Posthuset er opført paa. Jeg maa sige, at med al Anerkjendelse af, at der er taget flere Embeder med — det har man nu været nødt til, naar man overhovedet vilde behandle Lovforslaget — kan jeg ikke indrømme, at der som Grundlag for en Bedømmelse af Lovforslaget kan lægges de af den ærede Ordfører anstillede omhyggelige Beregninger af Forøgelsen af Udgifterne ved Lønningsforslagene. — Jeg vilde have ønsket, om den ærede Ordfører — det vilde ganske vist have været vanskeligt, men jeg kunde maaske have hjulpet ham — havde ladet følge med sin Beregning over Udgiftsforøgelsen er Overflag over Formindskelsen af Udgifterne ved de Nedsættelser i Lønningerne, som man er gaaet til lige ned til de allerlaveste Lønnede. Stulle vi have en Beregning over Forøgelsen af Udgifterne, maa man ogsaa have Formindskelserne med.

Med Hensyn til Nedsættelserne skal jeg tillade mig at bemærke — jeg vil helst først tale lidt i Almindelighed — at jeg meget maa beklage og ikke kan gaa ind paa, at man nedsætter de overordnede Embeder for Stramt. Det vil man med Hensyn til Jernbanepostmestrene og Postkontrollørerne i Kjøbenhavn. Naar man med Hensyn til de laveste Satter gaar man langt længere ned, end det er tilbørligt, da der her er Tale om overordnede Funktionærer med stort Ansvar, hvorfor man ikke skal stille de Vedkommende lige ved Siden af Postexpedienterne. Nedsættelserne af Embeder i forskjellige Klasser ville falde uretferdig, og jeg kan ikke modtage dem. Endelig skal jeg med Hensyn til den fjerde Lønnings-